

Gieo Mầm Ôn Gọi

NGÃM

Thơ: Lê Vũ Phương Yến

Nhạc: Phạm Vĩnh Sơn

Ta già đi, không gian còn trẻ mãi. Ta mất
 đi, thế giới vẫn an nhiên. Sống chậm thôi, đừng lụy bởi ưu
 phiền. Đòi một thoáng ta cũng về cát bụi thôi. Nuối tiếc chi... vốn
 chỉ là tiếc nuối Tình mất còn... một sớm cũng rêu phong.
 Hãy dùng chân cho lặng bão cửa lòng, Bình yên chút để thấy tim mình vẫn
 thở Quá khứ xa... chắc gì người mãi nhớ Hạnh phúc
 gần... chưa hẳn đã trăm năm. Đừng hóa ta như một kiếp con
 tằm. Mãi rồi ren giữa đường chỉ sợi tơ...